

Sygn. akt **IC 35/10**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krystyna Murawka

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Łuszczak

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 r. w Gryficach

sprawy z powództwa S. M. (1)

przeciwko J. S. (1) i K. S.

o nakazanie lub zapłatę

I. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 4.019 zł (cztery tysiące dziewiętnaście złotych);

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanych na rzecz powoda 960 zł. tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gryficach od powoda 272,24 zł (dwieście siedemdziesiąt dwa złote i dwadzieścia cztery grosze), a od pozwanych solidarnie 1088 zł (tysiąc osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem kosztów sądowych;

SSR Krystyna Murawka

Sygn. akt IC 35/10

UZASADNIENIE

Powód S. M. (1) wniósł o zobowiązanie pozwanych K. i J. S. (1) do przywrócenia stanu poprzedniego korytarza znajdującej się na działce nr (...) poprzez położenie tynku na ścianach, pomalowanie ich, położenie posadzki, zamontowanie kaloryfera, w miejscu, gdzie uprzednio znajdował się, zamontowanie drewnianej poręczy schodów prowadzących na poddasze, zamontowanie pełnych dwuskrzydłowych drzwi do budynku w terminie 60 dni od uprawomocnienia się wyroku i upoważnienie powoda do wykonania tych prac w przypadku niewykonania ich przez pozwanych.

Postępowanie w tej sprawie zostało zawieszono do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy o sygn. IC 38/08 (następnie IC 286/11) w której Sąd dokonywał między innymi ustalenia przebiegu granicy przez budynek mieszkalny położony na działkach nr (...), dla potrzeb rozpoznawania żądania windykacyjnego powoda, który domagał się wydania korytarza oraz zaniechania naruszeń. Po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie IC 286/11, niniejsze postępowanie zostało podjęte.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum

w S. w sprawie XII GU 98/11 ogłosił upadłość dłużnika J. S. (2)-

skiego obejmującą likwidację majątku dłużnika. Ustanowiony w sprawie syndyk nie wstąpił do udziału w sprawie.

Pismem procesowym z dnia 04.06.2014 r. pełnomocnik powoda zmodyfikował żądanie w ten sposób, że w miejsce dotychczasowego wniósł o zobowiązanie pozwanych do przywrócenia do stanu poprzedniego budynku mieszkalnego położonego na działce (...) w D., w części korytarza, która należy do powoda poprzez położenie tynku i pomalowanie ścian, położenia posadzki z lastryko, zamontowania kaloryfera, zamontowania poręczy schodów prowadzącej na poddasze a wykonanej z drewna, **zamontowanie drzwi dwuskrzydłowych** oraz ułożenie na poddaszu płyt wiórowo-meblowych w terminie 60 dni od uprawomocnienia się wyroku. Ponadto powód podtrzymał żądanie upoważnienia do wykonania zastępczego tych prac.

Pełnomocnik powoda sformułował też żądanie ewentualne o zapłatę 5.000 zł. tytułem odszkodowania za zniszczenia i kosztów naprawy budynku mieszkalnego w części korytarza należącego do powoda oraz w części poddasza.

W toku postępowania powód cofnął żądanie w zakresie ułożenia tynków i pomalowania ścian w korytarzu, a następnie, pismem z dnia 17 września 2014 r.(k. 106) odwołał to oświadczenie. Ponadto powód sprecyzował, że domaga się nie zamontowania, lecz **zdemontowania kaloryfera**. Następnie, podczas rozprawy w dniu 23 września 2014 r. pełnomocnik powoda oświadczył, że w miejsce zobowiązania do położenia tynków i pomalowania ścian w części korytarza domaga się zapłaty 3000 zł. jako równowartości tych prac, które sam już wykonał , a w miejsce zamontowania poręczy schodów na poddasze domaga się zapłaty jej równowartości.

Następnie , podczas tej rozprawy (23.09.2014 r.) pełnomocnik powoda oświadczył, że modyfikuje żądanie w zakresie zobowiązania do ułożenia posadzki z lastryko w ten sposób, że **domaga się wylania tej posadzki i ułożenia płytek w sposób przywracający funkcjonalność i komunikację korytarza.**

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa argumentując, że wykonywane prace remontowe, prowadzili w korytarzu, który wedle ich wiedzy stanowił ich własność. Ponadto wnosili o oddalenie powództwa powołując się na fakt sprzedaży nieruchomości stanowiącej działkę nr (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód S. M. (1) jest właścicielem zabudowanej działki nr (...) położonej w D. gmina K. objętej KW (...), którą nabył na podstawie umowy darowizny zawartej w dniu 07.05.2001 r. z J. Ś.. Pozwani własność zbudowanej sąsiedniej nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) objętej KW (...), nabyli na podstawie umowy dożywocia zawartej z J. Ś. 29.05.2007 r. W toku postępowania pozwani sprzedali nieruchomość.

Dowód: akta sprawy I C 286/11 k. 558-567

Działki nr (...) powstały na skutek wcześniejszych podziałów. W 1978 r. z działki nr (...) wydzielono między innymi działkę oznaczoną nr (...) o pow.2700 m², której granice ustalono operatem nr 8/12/2/78. W 1991 r. działka nr (...) stanowiąca własność J. Ś. została podzielona na kolejne działki nr (...) o pow. 1500 m² i 122/2 o pow. 1200 m² – operat nr 8/12/17/91. Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2013 r. wydanym w sprawie I C 286/11 Sąd Rejonowy w Gryficach w punkcie pierwszym orzeczenia dokonał rozgraniczenia pomiędzy działkami nr (...) w ten sposób, że ustalił iż granica przebiega w linii prostej między punktami 678,20,18,683 zgodnie z operatem K..577/05 –L.dz.ew.8/12/14/05 i przedstawiona w załączniku nr 1 do opinii biegłego geodety z dnia 14.07.2009 r. znajdującej się na karcie 151 akt.

Ustalona granica przecina korytarz budynku mieszkalnego w ten sposób, że tylko część korytarza – w przybliżeniu połowa- stanowi własność powoda. Podobnie też, jedynie około 40 cm światła drzwi wejściowych do korytarza znajduje się na działce S. M. (1).

Dowód opinia biegłego sądowego W. S. k. 143-152 akt sprawy I C 286/11 ustne wyjaśnienia biegłego W. S. k.179-181, wykaz zmian gruntowych k.256 -257 w zw. z k. 558-567,

Po nabyciu przez pozwanych działki nr (...) między stronami dochodziło do sporów, które nasiliły się zwłaszcza po przystąpieniu przez pozwanych do remontu części budynku, w tym również całego korytarza, albowiem pozwani pozostawali w przekonaniu, że cały korytarz stanowi ich własność. Pozwani dokonali wymiany wieloletnich, drewnianych, dwuskrzydłowych drzwi usytuowanych od strony południowej, z których powód korzystał po zamurowaniu innego wejścia od szczytu budynku, gdzie zamontował okno.

Ponadto pozwani rozebrali w całej części korytarza starą, ponemiecką podłogę z lastryko, pod którą znajdowała się glina i podsypka żwirowa. Nie było izolacji. Dlatego pozwani wykonali izolację i posadzkę betonową. Poziom posadzki uniemożliwiał otwieranie drzwi wiodących do mieszkania powoda. Z tego względu, w tej części pozostawiona została niska, która zdaniem powoda była niewystarczająca, dlatego ją pogłębił. Pozwani wykonali również tynki w korytarzu. Planowali remont schodów wiodących na strych. Dlatego zdemontowali starą, ponemiecką poręcz przyścienną, a także około 5 płyt na podłodze poddasza, ułożonych przez powoda. Płyty te pozyskane były przez S. M. (1) z zakładu pracy, jako posiadające obniżoną przydatność.

Przed przystąpieniem przez pozwanych do remontu, ściany korytarza do około połowy wysokości pomalowane były farbą olejną. Pozwani wykonali na ścianach tynki gipsowe, które w części po stronie mieszkania powoda zostały przez S. M. (1) zniszczone i ułożone ponownie. Powód pomalował też tę część ścian korytarza.

Mimo zbycia nieruchomości strony w dalszym ciągu pozostają w bardzo zaostrzonym konflikcie, który uniemożliwia rzeczową komunikację

Dowód : zeznania świadka M. K. k. 112-113

zeznania świadka S. M. (2) k. 113-114

zeznania świadka R. W. k. 114-115

zeznania świadka J. Ś. k. 115-116

zeznania świadka Z. M. k. 116

zeznania świadka R. C. k. 116-117

zeznania powoda S. M. (1) k. 95, k. 117-118

zeznania pozwanego J. S. (1) k. 96-97, 118

zeznania pozwanej K. S. k. 97-98

Wartość prac polegających na wykonaniu tynku i malowaniu ścian korytarza w części należącej do powoda wynosi **457 zł**. Równowartość zdemontowanej, ponemieckiej poręczy wynosi **49 zł**. Wykonanie prac polegających na przywróceniu funkcji komunikacyjnej korytarza poprzez ułożenie nowej posadzki w części należącej do powoda wynosi **1607 zł**. Koszt zakupienia i ułożenia 5 płyt wiórowo-meblowych na strychu wynosi **1806 zł**.

Dowód : opinia biegłego sądowego T. Z. k. 140-148,

-opinia uzupełniająca k. 172-174

-ustne wyjaśnienia biegłego k. 176-180

-zestawienie sporządzone przez biegłego podczas rozprawy w dniu 24.03.2015 r. k. 174 i -wydruk cen płyt wiórowo-meblowych złożony przez biegłego k. 175

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo okazało się w części uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 222 § 2 kc przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób, aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń.

Dla dokonania oceny zasadności żądania powoda udzielenia mu ochrony prawnej wynikającej z przytoczonych przepisów, istotnym było ustalenie granicy, do której sięga prawo własności S. M. (1) do części budynku mieszkalnego w zakresie korytarza, a zatem i skierowane przeciwko powodowi prawo własności pozwanych jako, że te istotne fakty okazały się spornymi.

Jak wynika z treści dokumentów ksiąg wieczystych budynek mieszkalny znajdujący się na nieruchomościach stron do 2005 r. nie był ujawnionym, a przez pierwsze lata po zawarciu umowy darowizny (2001 r.) powód wraz z J. Ś. wspólnie korzystali ze spornego korytarza. W sprawie I C 286/11 Sąd dokonał ustalenia przebiegu granicy pomiędzy nieruchomościami. W szczególności wskazał, że biegnie ona według pomiarów zawartych w operacie nr 8/12/14/05 oraz K. (...)/05 sporządzonym w 1991 r., w linii prostej przez punkty 678, 20, 18 i 683, jak w załączniku do opinii biegłego geodety k. 151 . Zatem według opracowania K. (...)/05 i załącznika do opinii biegłego k. 151 akt I C 286/11, granica przecina łazienkę pozwanych, biegnie następnie po ścianie i w przybliżeniu środkiem wspólnego korytarza prowadzącego do drzwi wejściowych z tym, że światło otworu drzwiowego znajduje się na działce powoda w odległość równej 0,42 m od granicy przecinającej korytarz, przy czym samo skrzydło drzwi zaczyna się jeszcze ok. 30 cm dalej.

Przyjmując jako prawną granicę biegnącą przez punkty 678, 20, 18 do 683, należało stwierdzić, że powód może skutecznie ubiegać się o ochronę jedynie w zakresie części pomieszczenia korytarza, a przebieg granicy determinuje również sposób rozstrzygnięcia o ostatecznie sformułowanych żądaniach.

W zasadzie, w sprawie bezspornym był fakt, iż to pozwani dokonali zmian w substancji budynku w zakresie ścian i posadzki korytarza w części należącej do powoda, otworu drzwiowego, jak i rozpoczęcia prac remontowych w zakresie oporęczowania schodów i zerwania płyt meblowo-wiórowych podłogi na strychu. Pozwani bowiem przyznając , że dokonali tych zmian twierdzili, że pozostawali w przekonaniu, że wykonują swoje prawa, nie naruszając prawa własności powoda.

Zważywszy jednak, że faktycznie i bezprawnie ingerowali w prawo własności powoda, żądanie S. M. (1) o zobowiązanie do przywrócenia stanu poprzedniego ewentualnie zapłatę odszkodowania, co do zasady należało uznać za słuszne.

Pierwotnie powód domagał się restytucji naturalnej przez zobowiązanie pozwanych do wykonania prac polegających na przywróceniu stanu pierwotnego posadzki, ułożenia tynku i pomalowania ścian korytarza, zamontowania poręczy drewnianej, ułożenia płyt na poddaszu i (ostatecznie nie zamontowania, lecz) zdemontowania kaloryfera.

Z uwagi jednak na ustalenie sposobu przebiegu granicy przez pomieszczenie korytarza pełnomocnik powoda zmodyfikował zgłoszone żądania ograniczając je do części pomieszczenia należącego do S. M. (1), a ponadto, w sytuacji, gdyby przywrócenie do stanu zgodnego z prawem, przez co powód rozumiał przywrócenie do stanu pierwotnego nie było jednak możliwe domagał się zapłaty odszkodowania. Z tym jednak, iż ze względu na zniszczenie poręczy schodów i faktyczne ułożenie tynków oraz pomalowanie ścian korytarza przez powoda, w tym zakresie, S. M. (1) domagał się zapłaty równowartości wydatków

Zgodnie z art. 363 § 1 kpc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie

stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Niewątpliwie na skutek zdemontowania poręczy powód poniósł szkodę w postaci starty poręczy. W odniesieniu do prac remontowych na ścianach korytarza, szkoda wyraża się w wydatkach polegających na ułożeniu tynku i pomalowaniu tych ścian.

Na okoliczność wysokości tych wydatków wypowiedział się biegły sądowy T. Z. w opinii pisemnej oraz ustnych wyjaśnieniach. Opinia w zakresie wydatków dotyczących tynków ścian korytarza ustalonych na 457 zł. nie była kwestionowana.

Powód nie zgodził się jednak z podaną przez biegłego wartością poręczy, która ponadto przedstawiała, jak twierdził S. M. (1), wartość sentymentalną. Dlatego określona przez biegłego wartość poręczy w wysokości 49 zł. , zdaniem powoda nie była adekwatna do poniesionego uszczerbku.

W ocenie sądu, powód nie wykazał, nieprawidłowości w sporządzeniu opinii w tym zakresie albowiem brak jest podstaw, by zwłaszcza w realiach stanu faktycznego niniejszej sprawy uwzględnić wartość sentymentalną. W tym miejscu można powołać wyrok

Sądu Okręgowego w Słupsku - IV Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 24 stycznia 2014 r.

IV Ca 1/14, iż „Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym stanem majątkowym a tym, który zaistniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie tę różnicę wywołujące. Ustalając wysokość szkody sąd nie bierze pod uwagę wartości sentymentalnej, ale wartość rynkową utraconego przedmiotu.” Dla wartości rynkowej bez znaczenia pozostaje, okoliczność czy sporna rzecz stanowiła nawet pamiątkę rodzinną. – Legalis Numer 1185727.

Z tych względów żądanie powoda, w zakresie podanych wyżej dwóch elementów, zamykało się kwotą 506 zł. (**457zł. +49 zł.**).

W zakresie przywrócenia stanu posadzki w korytarzu do stanu poprzedniego, tj. ostatecznie sformułowanego żądania jako przeprowadzenie takich prac, które przywrócą funkcjonalność części korytarza należącej do powoda przez obniżenie posadzki, ułożenia płyt na podłodze strychu powoda oraz zdemontowania kaloryfera umieszczonego na ścianie korytarza, należało uznać, że żądanie S. M. (1) z racji szczególnie i oczywiście nieprawidłowych relacji stron, wyzbycia się przez pozwanych sąsiedniej nieruchomości wraz z częścią budynku, wykonanie prac wymienionych przez powoda wiązałoby się z nadmiernymi kosztami i trudnościami dla pozwanych. Dlatego żądanie S. M. (1), w tym zakresie, ogranicza się do uzasadnionego domagania się zapłaty równowartości wydatków koniecznych w celu przeprowadzenia prac restytucyjnych, co przewiduje przywołany wyżej art. 363 kc.

Do powyższego wniosku sąd doszedł analizując wszystkie okoliczności sprawy. Sąd podkreśla, że w toku postępowania strony wielokrotnie prezentowały stanowiska nacechowane ewidentnie istotnym natężeniem złej woli. Sąd miał też na uwadze przyczynę i genezę sporu, który powstał z braku porozumienia w zakresie sposobu korzystania z budynku mieszkalnego i nieustępliwych stanowisk obu stron. Nie mogło ująć uwadze również zachowanie powoda, który po ułożeniu tynków w korytarzu przez pozwanych, zbił je i położył samodzielnie. Następnie pomalował ściany korytarza- co zdarzyło się co najmniej dwukrotnie. Bez znaczenia w tym momencie rozważań jest fakt, iż powód częściowo wykonywał swoje uprawnienia właścicielskie albowiem na skutek sytuacji niezawinioniej przez żadną ze stron, pozwani nie wiedzieli, ani też co pokazał proces zakończony w sprawie I C 286/11, powód nie wiedział, jak faktycznie granica przebiega przez sporny korytarz. Obie strony pozostawały w przekonaniu, że wykonując swe uprawnienia niczyich praw nie naruszają. W toku postępowania, zwłaszcza ze strony pozwanych widoczne było bardzo duże natężenie negatywnych emocji i ewidentny brak chęci porozumienia. To wszak doprowadziło do zbycia nieruchomości przez pozwanych mimo zaangażowania już środków w remont budynku. Powyższe okoliczności wskazują na bardzo duże prawdopodobieństwo- graniczące z pewnością, że pozwani prac koniecznych do przywrócenia stanu poprzedniego, nie wykonaliby- choć, co sąd podkreśla- ten element nie był i nie powinien być decydującym w ocenie sposobu

naprawienia szkody. Faktycznie jednak, to powód byłby zmuszony do wykonania prac naprawczych, jako, że stanowią czynność zastępowalną. Ponadto należy zasygnalizować, że pozwani nie mieszkają w D., nie utrzymują żadnego kontaktu z powodem, nie odbierają również pism sądowych kierowanych na ostatnie znane adresy. Tym samym dają ewidentny znak braku chęci nie tylko porozumienia, ale nawiązania jakiegokolwiek kontaktu. Dlatego również spodziewane, bardzo realne utrudnienia w wykonaniu prac w części budynku należącej do powoda, właśnie z punktu widzenia słuszných interesów S. M. (1) i konieczności udzielenia mu ochrony prawnej, uzasadniają zastosowanie normy wynikającej ze zdania drugiego art.363 kc i przyznania powodowi tytułem wykonania tych prac odpowiednią sumę pieniężną.

Mimo, iż ekonomicznie bardziej uzasadniona byłaby wskazana w pisemnej opinii biegłego, wersja (B) przywrócenia funkcjonalności korytarza poprzez podwyższenie drzwi wejściowych do mieszkania powoda, Sąd uznał za słuszne, zgodnie z żądaniem powoda ustalić równowartość prac w zakresie posadzki części korytarza należącej do powoda według szacunku ich wykonania w zakresie odnoszącym się do wersji A, czyli zbiccia posadzki i ułożenia jej na niższym poziomie. Z tym, że z uwagi na fakt, iż biegły w opinii uzupełniającej ustalił ten koszt dla prac w całej powierzchni korytarza, w toku rozprawy, na polecenie Sądu, dokonał przeszacowania poszczególnych elementów opinii uzupełniającej, ustalając wartość tych prac na **1607 zł.** – k. 174. Po doręczeniu wyliczenia pełnomocnikowi powoda i omówieniu, powód zastrzeżeń nie wniósł, a brak było podstaw do kwestionowania powyższych ustaleń.

W odniesieniu do prac i materiałów koniecznych do ułożenia płyt wiórowo-meblowych na strychu budynku mieszkalnego, biegły zweryfikował wyliczenia i ustalenia w ten sposób, iż podczas przesłuchania w oparciu o obowiązujące cenniki i normy wskazał, że wartość nowych płyt, które powód musiałby zakupić wyniosłaby 892 zł. (bez współczynnika korygującego użytego w opinii 0,5) a koszt robocizny oszacował na- 914 zł. Zatem wydatki w zakresie przywrócenia części podłogi strychu do stanu poprzedniego wyniosłyby **1806 zł.** Te wyliczenia ostatecznie nie były kwestionowane przez powoda i taką też kwotę Sąd uwzględnił w wyroku.

W odniesieniu do kosztów demontażowych kaloryfera umieszczonego na ścianie pomieszczenia korytarza po stronie powoda , zdaniem Sądu , nie wymagały one wiadomości specjalnych, a zasady doświadczenia życiowego wskazują, że nie przekroczą one **100 zł.**

Z tych względów, ponad zasądzoną w punkcie pierwszym wyroku kwotą, Sąd oddalił dalsze żądania powoda w zakresie zapłaty jako nieuzasadnione.

Żądanie upoważnienia do wykonania prac restytucyjnych, wobec ustalenia przez Sąd iż wykonanie ich przez pozwanych wiązać się będzie z istotnymi i nadmiernymi w świetle okoliczności sprawy trudnościami (dokonując remontu pozwani mogli pozostawać w usprawiedliwionym przeświadczeniu, że nie naruszają praw powoda a przebieg granicy ostatecznie ustalony został mniej korzystnie dla powoda i inaczej niż sam wskazywał) zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem kosztów tych prac, czyniło niezasadnym żądanie zawarte w punkcie drugim pozwu.

Natomiast w związku z ustaleniem, że do powoda należała tylko część światła otworu drzwiowego - w zakresie 0,42 m od granicy przecinającej korytarz- oczywiście niezasadnym okazało się podtrzymywane przez powoda żądanie zobowiązania pozwanych do zamontowania dwuskrzydłowych drzwi wejściowych. W okolicznościach sprawy należy stwierdzić, że w świetle szerokości otworu drzwiowego znajdującego się na nieruchomości powoda brak jest możliwości zamontowania dwuskrzydłowych drzwi jako, że szerokość tego otworu znajdującego się na działce nr (...) wynosi 42 cm. Natomiast Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz.U. Nr 75, poz. 690) w § 62 przewiduje, że: „ drzwi wejściowe do budynku i ogólnodostępnych pomieszczeń użytkowych oraz do mieszkań powinny mieć w świetle ościeżnicy co najmniej: szerokość 0,9 m i wysokość 2 m. W przypadku zastosowania drzwi zewnętrznych dwuskrzydłowych szerokość skrzydła głównego nie może być mniejsza niż 0,9 m.

Z tego względu i wyżej analizowane żądanie powoda, który poszukiwał ochrony w ramach skargi petytoryjnej, nie posesoryjnej, podlegało oddaleniu.

Z uwagi na to, że żądanie S. M. (1) zostało uwzględnione w części zbliżonej do 80%, w takiej proporcji na podstawie art. 100 kpc Sąd rozdzielił koszty procesu i koszty sądowe.

Na koszty należne powodowi składało się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce wynikającej z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Dz.U.2013.490

Natomiast o kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz. U. 05.167.1398 ze zm.) nakazując ściąganie ich według wyżej wskazanej zasady od obu stron. Na koszty sądowe w wysokości 1360,24 zł. składały się wydatki z tytułu opinii biegłego w wysokości (...),20 oraz stawiennictwa biegłego na rozprawę w dniu 24 marca 2015 r. w wysokości 342,04 zł.

K. Murawka.

.